

Анатолій ПЕТРОВ

театр

ТЕАТР

ВИХОДИТЬ НА ПЛОЩУ

Студентка II курсу факультету гуманітарних наук НАУКМА Нонна Стефанова у виставі.

20 червня багато інтелігентної публіки зібралося в Галереї мистецтв НАУКМА: тут відкрилася виставка "Сергій Параджанов та його оточення" і нею заявив про початок своєї діяльності фонд Сергія Параджанова в Києві. Продовжилося свято того вечора на подвір'ї, де актори Експериментального театру (керівник В.Більченко) разом із студентами НАУКМА показали вуличне дійство, поставив яке актор і режисер Анатолій Петров. Він відповів на питання кореспондента "Кіно-Театру".

Сцена з вуличної вистави "Твір №5". Режисер Анатолій Петров. 1996. Фото Віктора Марущенка.

? - Як називається ця вистава?

- Це завершення трилогії. Але спершу про її передісторію. Ідея з'явилася у нас кілька років тому, коли Валерій Більченко на одному з міжнародних фестивалів побачив вуличну виставу і "захворів" бажанням створити щось аналогічне у нас. Уперше ідея втілювалася 1994 року в Севастополі на фестивалі "Херсонеські ігри". Наступним кроком було "Повернення додому", яке ми показали 1 вересня на подвір'ї НаУКМА, а 16 жовтня, до дня заснування Києво-Могилянської Академії - "Твір №4".

Вистава справила враження. Це було щось нове в Україні. Ми ще не мали культурного і творчого досвіду - як це робити, та й у глядачів - як дивитися. Хоча, до речі, традиція вистав "на пленері" жила в стінах Києво - Могилянської Академії в XVII - XVIII століттях, коли там зосереджувалось театральне життя України. Так що, думаю, закономірно, що саме тут народжується, чи "відроджується" вуличний театр - найдемократичніший і найвідкритіший з усіх театральних жанрів.

Вистава, показана 20 червня і повторена у дні випуску перших бакалаврів НаУКМА, називалась "Твір №5".

? - Вона вражає насамперед виглядом акторів, які пересуваються на котурнах, у яскравих, ефектних костюмах. Складається враження, що це є головним у виставі, а драматичне дійство - на другому плані.

- Початок вистави, вихід акторів - це частина карнавалу. Глядачам надається змога роздивитися маски і костюми (створила їх художниця Олена Богатирьова). У виставі поєднуються вуличний карнавал і сюжет дійства. Все спрямоване на те, щоб виявити свободу і розкутість. Ми, шукаючи художнього вирішення, прагнули фантазувати не сюжетами, а картинками. Тобто, сюжет вистави не лінійний, а побудований на основі картинок, яким можна дати назви - "Суд", "Маячня", "Весілля", "Смерть". Важливим компонентом видовища є зміна кольорів, - у фіналі біле тло згорає і натомість з'являється золотий колір.

? - Чим Вас, професійного актора, який має чималий сценічний досвід, приваблює вуличне дійство?

- Річ у тім, що наш театр має назву "експериментальний" не випадково, - тут є можливість пробувати різні твори й різні театри. Актори універсальні. Я особисто люблю експериментувати, мене ваблять ефекти, подобаються трюки з вогнем, а їх показати можна тільки на вулиці.

? - Цікаво була підібрана і музика до вистави...

- Музичне оформлення здійснив актор нашого театру Ярослав Чорненький, який є професійним саксофоністом. Музичний лейтмотив - мелодія Ніно Рота до фільмів "8 1/2" та "Амаркорд". Нам допомагає Олександр Кавнеристов - флейтист, який викладає в музичному училищі; він запросив і своїх друзів, таким чином виста-

ву супроводжувала музика живого оркестру (а не фонограма, до якої сьогодні здебільше вдаються постановники). Щоправда, ми не мали можливості багато працювати з оркестром - усього кілька репетицій. Тут я покладався на Ярослава, який усю музичну частину брав на себе.

? - У "Творі №5" вперше взяли участь студенти НаУКМА. Здається, досить добре вжились у професійний ансамбль...

- Мені цікаво працювати зі студентами. Зараз у нас їх дев'ять, переважно першокурсники. За 3 - 4 роки, поки вони навчатимуться, можна пройти певний театральний шлях, починаючи з примітивної гри. І для цього дуже підходить вуличний театр. Якщо ми, професійні актори, тут повинні грати по-іншому, не вживатися в образ, а ніби демонструвати гру, то в молодих, які мають інстинкт гри, є та перевага, що вони не фіксують напрацьованого на репетиціях. Можна сказати, що вони імпровізують на сценічному майданчику. У них немає ще усталених прийомів, вони вільні від них, а це саме те, що тут потрібне. Хоча, звичайно, готуватися довелося серйозно і шкода, що останні тижні підготовки збіглися з літньою сесією, тому час для репетицій їм було важко викроїти.

У нас був задум вистави про Сквороду змішаним складом, але поки що немає відповідного драматургічного матеріалу. Почали готуватися до постановки (теж змішаним складом) п'єси Джо Уебстера "Герцогиня Амальді" (перекладає з англійської студент-другокурсник НаУКМА Олександр Машенко). Це дасть можливість студентам вживатися в коло професійних акторів.

Думаю, що взагалі усім студентам-гуманітаріям корисно займатися театром, навіть якщо вони потім і не будуть професійними акторами.

Нас запросили до Львова взяти участь у міжнародному фестивалі "Золотий Лев", шукатимемо нові контакти.

Студент III курсу факультету суспільних наук НаУКМА Андрій Горбаль у виставі "Форма №5". Костюм О.Богатирьової.